

Vanduo ir sniegas

Išėjus į kiemą, vaikus labai sudomino sukietėjęs sniegas, kuriuo buvo padengti beveik visi paviršiai. Sniego sluoksnis nebuvo storas, bet suledėjęs, jį galima buvo perlaužti ir sutrupinti į smulkias daleles. Vaikai jį atsargiai ėmė nuo paviršiaus ir rodė vieni kitiems, stebėjo jo storį ir paviršiaus nelygumus. Visi norėjo nuimti kuo didesnę gabalą, tačiau ne visiems tai pavykdavo, nes jis buvo trapus. Nuo stogo varvėjo vanduo ir kaupėsi balutėse. Netyčia, išslydus iš rankų, kieto sniego gabaliukas nukrito tiesiai į balutę, vaikai nustebę žiūrėjo, kaip jis greit pakeitė spalvą ir pavandenijo. Vaikai suprato, kad sniegas vandenyje tirpsta greičiau nei gulėdamas ant paviršiaus ar net laikomas vaikų pirštinuotose rankytėse. Vaikai labai susidomėjo šiuo procesu, rinko kietąjį sniegą nuo visų paviršių, didesnę perlauždavo pusiau, stebėjo jo storį, raštą, o įdėję į balutę stebėjo ir skaičiavo laiką per kurį kiekvienas atneštas ledukas pavandenys ir išsileis. Bandė padaryti sniego gniūžtes, dėjo į balą, bet kietas sniegas lėtai gėrė vandenį ir ilgai išlaikė formą ir spalvą. Vaikai išsiaiškino, kad sniegas greičiau tirpsta vandenyje ir, kad suledėjusio sniego tirpimo greitis priklauso nuo jo storio ir tvirtumo. Kelis gabaliukus sniego atsinešėme ir į patalpas, įdėjome į indelį ir stebėjome, per kiek laiko jis ištirps šiltoje patalpoje. Išvada: sniegas greičiausiai tirpsta vandenyje.

Mokytoja Laima

